

قانون بیمه بیکاری + اصلاحات و الحاقات

ماده 7 - 7

ماده 7

ماده 7 - مدت پرداخت مقرری بیمه بیکاری و میزان آن بشرح زیر است:

الف - جمع مدت پرداخت مقرری از زمان برخورداری از مزایای بیمه بیکاری اعم از دوره اجرای آزمایشی و یا دائمی آن برای مجردین حداکثر (36) ماه و برای متاهلین یا متکلفین حداکثر (50) ماه بر اساس سابقه کلی پرداخت حق بیمه و بشرح جدول ذیل می باشد:

سابقه پرداخت حق بیمه..... حداکثر مدت استفاده از مقرری

... جمعاً با احتساب دوره های قبلی

..... برای مجردین.. برای متاهلین یا متکلفین

از (6) ماه لغایت (24) ماه... (6) ماه (12) ماه

از (25) ماه لغایت (120) ماه... (12) ماه (18) ماه

از (121) ماه لغایت (180) ماه... (18) ماه (26) ماه

از (181) ماه لغایت (240) ماه.. (26) ماه... (36) ماه

از (241) ماه به بالا... (36) ماه... (50) ماه

تبصره

تبصره - افراد مسن مشمول این قانون که دارای 55 سال سن و بیشتر می باشند مادامیکه مشغول بکار نشده اند می توانند تا رسیدن به سن بازنشستگی تحت پوشش بیمه بیکاری باقی بمانند.

ب - میزان مقرری روزانه بیمه شده بیکار معادل (55٪) متوسط مزد یا حقوق و یا کارمزد روزانه بیمه شده

می‌باشد. به مقرری افراد متاهل یا متکفل، تا حداکثر (4) نفر از افراد تحت تکفل به ازاء هر یک از آنها به میزان (10٪) حداقل دستمزد افزوده خواهد شد. در هر حال مجموع دریافتی مقرری بگير نباید از حداقل دستمزد، کمتر و از (80٪) متوسط مزد یا حقوق وی بیشتر باشد.

ج - مقرری بیمه بیکاری از روز اول بیکاری قابل پرداخت است.

تبصره 1

تبصره 1 - متوسط مزد یا حقوق روزانه بیمه شده بیکار به منظور محاسبه مقرری بیمه بیکاری عبارتست از جمع کل دریافتی بیمه شده که به مأخذ آن حق بیمه دریافت شده در آخرین (90) روز قبل از شروع بیکاری تقسیم بر روزهای کار و در مورد بیمه شدگانی که کارمزد دریافت می‌کنند آخرین مزد عبارتست از جمع کل دریافتی بیمه شده که به مأخذ آن حق بیمه دریافت شده در آخرین (90) روز قبل از شروع بیکاری تقسیم بر (90) در صورتی که بیمه شده کارمزد، ظرف (3) ماه مذکور مدتی از غرامت دستمزد استفاده نموده باشد متوسط مزی که مبنای محاسبه غرامت دستمزد قرار گرفته به منزله دستمزد ایام بیکاری تلقی و در محاسبه منظور خواهد شد.

تبصره 2

تبصره 2 - افراد تحت موضوع این ماده عبارتند از:

- 1 - همسر (زن یا شوهر)
- 2 - فرزندان اناث مادام که ازدواج ننموده و فاقد حرفه و شغل باشند.
- 3 - فرزندان ذکور که سن آنان کمتر از هجده سال تمام باشد و یا منحصراً به تحصیل اشتغال داشته و یا طبق نظر پزشک معتمد سازمان تأمین اجتماعی، از کارافتاده کلی باشند.
- 4 - پدر و مادر که سن پدر از (60) سال متجاوز باشد و یا طبق نظر پزشک معتمد سازمان تأمین اجتماعی از کارافتاده کلی باشند و در هر حال معاش آنان منحصراً توسط بیمه شده تامین گردد.
- 5 - خواهر و برادر تحت تکفل در صورت داشتن شرایط مربوط به فرزندان اناث و ذکور، مذکور در بندهای (2) و (3) این تبصره.

تبصره 3

تبصره 3 - دریافت مقرری بیمه بیکاری مانع از دریافت مستمری جزئی نمی‌گردد.

تبصره 4

تبصره 4 - در صورت بیکاری زوجین فقط یکی از آنان (زن یا شوهر) محق به استفاده از افزایش مقرری به ازاء هر یک از فرزندان خواهد بود.

تبصره 5

تبصره 5 - بیمه شده بیکار و افراد تحت تکفل، در مدت دریافت مقرری بیمه بیکاری از خدمات درمانی موضوع بندهای «الف» و «ب» ماده (3) قانون تأمین اجتماعی استفاده خواهند کرد.

تبصره 6

تبصره 6 - مقرری بیمه بیکاری مانند سایر مستمری‌های تأمین اجتماعی از پرداخت هرگونه مالیات معاف خواهد بود.